

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2409/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Никола Живуловић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ АД ..., ради утврђења и неоснованог обogaћења, одлучујући ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18695/18 од 14.11.2018. године, исправљене решењем тог суда Гж 18695/18 од 20.12.2018. године, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18695/18 од 14.11.2018. године, исправљене решењем тог суда Гж 18695/18 од 20.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18695/18 од 14.11.2018. године, исправљене решењем тог суда Гж 18695/18 од 20.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18695/18 од 14.11.2018. године, са решењем о исправци Гж 18695/18 од 20.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 1000/18 од 14.06.2018. године којом је утврђено да је део члана 1. уговора о кредиту ... -... од 18.06.2008. године који је закључен између тужиоца и тужене, а којом је одређено да је корисник кредита сагласан да банка приликом исплате кредита задржи 2% од износа одобреног кредита на име трошкова обраде кредита ништав и не производи правно дејство што је тужена дужна признати и трпети. Ставом другим обавезана је тужена да тужиоцу на име неоснованог обogaћења плати износ од 31.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.06.2008. године па до исплате. Ставом трећим обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати износ од 25.700,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде. Ставом четвртим одбијен је као неоснован тужиочев захтев да се на досуђени износ накнаде трошкова парничног поступка тужиоцу досуди и затезна камата за период од 14.06.2018. године као дана пресуђења па до дана извршности.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавила са позивом на члан 404. став 1. ЗПП због потребе разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправност грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, међутим ради се углавном о одлукама нижестепених судова које не могу да буду израз устаљене судске праксе због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чланова 12, 15, 46, 47, 105, 109. и 1065. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби тако да не постоји потреба за новим тумачењем права односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда заузетим на седници Грађанског одељења 02.04.2019. године због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду 12.02.2018. године. Вредност предмета спора је 31.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора од 31.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000

евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић